

man maatte kræve, at Kanalen blev sikret eller befæstet. Imidlertid har det jo vist sig, at denne Frygt for, at Kanalen kunde udvide sig, ikke har været ubegrundet, og de stærke Storme, som have fundet Sted siden Finansudvalgets Besøg deroppe, have i meget betydelig og faretruende Grad udvidet Hvide Sande-Kanalen. Navnlig Stormen den 5. og 6. November i Fjor udvidede Kanalen meget stærkt, saaledes at den fra den oprindelige Bredde af 26 m er bleven udvidet til en Bredde af ca. 300 m, medens den oprindelige Dybde, som, saa vidt jeg erindrer, var 2,5 m, nu er bleven henimod 10 m. Men paa Grund af, at Kanalens Profil saaledes har udvidet sig meget stærkt, have de stærke Storme jo kunnet presse en Mængde Vand ind i Fjorden, og dette har forarsaget stærke Vandopstuvninger og Oversvømmelser af de lavt liggende Egne, og til Trods for, at Vandet har trukket sig meget hurtigere tilbage end nogen Sinde tidligere, da Afløbet fandt Sted gennem Nymindegab, har dette dog været i høj Grad opskræmmende for Befolkningen, og der er til Ministeriet indsendt adskillige Andragender fra de truede Egne om, at Forholdene maatte blive forbedrede. Disse Andragender foranledigede Vandbygningsvæsenet til at lade nogle af sine Ingeniører undersøge Forholdene ved Holmslands Klit og fremkomme med Forslag om, hvad der burde gøres. Den 20. Januar i Aar fremkom et Forslag fra disse Ingeniører. Dette Forslag gik ud paa, at Udløbet ved Hvide Sande skulde lukkes med en interimistisk Dæmning, og at man, naar det var gjort, skulde tage under Overvejelse, hvad der mere var at gøre, om man skulde aabne ved Nymindegab, ved Gødelen, ved Hegnet eller ved Skodbjerge. Med Forslaget fulgte forskellige Planer til Befæstning af disse Udløb og ligeledes en Befæstning af Hvide Sande-Løbet, hvis man vilde gaa dertil. Det fremgaar af disse Planer, at det er en ret bekostelig Historie at lukke Hvide Sande-Løbet samt aabne og befæste et af de andre Steder. En Befæstning af Hvide Sande-Løbet vilde efter Ingeniørernes Plan koste 3,2 Millioner. En Befæstning ved Skodbjerge vilde koste 4 Millioner, en Befæstning ved Hegnet 3,2 Millioner og en Befæstning ved Gødelen 2,4 Millioner. Men Ingeniørerne skød altsaa ud i Fremtiden, hvad man yderligere vilde gøre, og det, man ansaa for at være det første, der maatte gøres paa Grund af de faretruende Omstændigheder, fordi Kanalen

udvidede sig saaledes, at man ikke længere kunde magte Vesterhavet, var dette at lade Udløbet lukke med den interimistiske Dæmning, der skulde opføres af to Rækker Pæle, hvorimellem der skulde anbringes Faskiner, og saa skulde der fyldes op paa Siderne med Sandsække. Hvad dette vilde koste, vare Ingeniørerne ikke i Stand til nøje at opgave, idet det i høj Grad vilde bero paa Vind og Vejr. I heldigste Tilfælde mente man, at denne Dæmning vilde kunne gennemføres for 300,000 Kr., men skulde der støde Uheld til, kunde det let blive 500,000 Kr., og hvis der skulde komme særlige Uheld, kunde Beløbet komme endnu et Stykke op over denne Sum.

Saaledes laa Sagen altsaa den 20. Januar. Imidlertid havde Spørgsmaalet været fremdraget i Folketinget, og i Folketinget var der blevet fremsat Ønske om, at der maatte blive nedsat en Kommission til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Denne Tanke imødekom jeg af flere Grunde — hovedsagelig af to Grunde. For det første ønskede jeg nemlig at forberede denne saa vanskelige og vigtige Sag saa godt som muligt, og jeg mente, at det bedst vilde kunne ske derved, at anerkendte sagkyndige, der stod udenfor Statens Vandbygningsvæsen, ogsaa fik Lejlighed til at undersøge og skønne over disse Forhold. Det var den ene Grund. Den anden var den, at det forekom mig, at Vandbygningsvæsenets Forslag om denne interimistiske Dæmnings Opførelse kunde blive maaske adskilligt dyrere, end hvis man vilde gaa til at opføre permanente Sikringsværker. Min Opfattelse deraf laa deri, at fra Vandbygningsvæsenets Side er det blevet meget stærkt hævdet, at en saadan interimistisk Dæmning efter det System, man saaledes havde tænkt sig, ikke kunde opføres uden netop paa en bestemt Aarstid. Man skulde begynde i Februar; og saa skulde den være færdig i Løbet af et Par Maaneder. Det viser jo efter min Mening tilfulde, at selv Vandbygningsvæsenet ansaa et saadant Arbejde for at være af den Beskaffenhed, at det ikke kunde gennemføres paa enhver Tid af Aaret, men at det maatte henlægges til en vis, bestemt, ret betydelig begrænset Aarstid. Dette Forhold gjorde, at jeg meget nødig turde paatage mig Ansvar for Gennemførelsen af en saadan interimistisk Dæmning, der let vilde kunne blive lige saa dyr, hvis Uheld kom til, som hvis man byggede permanente Værker, som man kunde bygge paa Aaret igennem. Dertil